

KỶ NIỆM VỀ NGÔI NHÀ MANG TÊN DI TÍCH

Lê Thị Thu Thủy

Tôi về công tác tại Trung tâm Quản lý Bảo tồn Di sản Văn hóa Hội An (trước đây là Trung tâm Quản lý Bảo tồn Di tích Hội An) vào năm 2002. Chân ướt chân ráo, tôi bước vào nghiệp văn hóa và nghiệp bảo tồn di sản. Nhớ lúc đó, tôi chẳng hiểu gì các khái niệm về di tích, di sản, giá trị nổi bật toàn cầu, tiêu chí II, rồi tiêu chí V về công nhận khu di sản Đô thị cổ Hội An,...nhưng rồi với tình cảm dành cho di sản, cộng với sự dìu dắt của những người anh, người chị đồng nghiệp, tôi dần hiểu rõ hơn về khu di sản văn hóa thế giới Đô thị cổ Hội An, nhất là vai trò, nhiệm vụ quan trọng của Trung tâm trong công tác bảo tồn và phát huy giá trị khu di sản thế giới này.



Bà Lê Thị Thu Thủy tham dự và giới thiệu về Di sản văn hóa thế giới Đô thị cổ Hội An tại Luang Prabang - Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Lào.

Làm việc ở Trung tâm hơn 13 năm (2002 - 6/2015), với tôi là một quãng thời gian dài nhiều niềm vui. Tôi được giao một nhiệm vụ nghe cái tên rất kêu là “chuyên viên đối ngoại”. Với vai trò này, tôi như “người giao liên” của Trung tâm, thậm chí đôi lúc còn là của thành phố nữa. Dường như tất cả bạn bè quốc tế, trong nước muốn đến làm việc, trao đổi hay tham quan khu di sản đều phải qua tôi. Ý ở đây không phải tôi là người quyết định nhưng là người kết nối giữa bạn bè quốc tế, trong nước và Hội An. Tôi ý thức được nhiệm vụ này là quan trọng nên luôn cố gắng để làm thật tốt vai trò của mình.

Hơn 13 năm làm việc ở Trung tâm, tôi đã học được rất nhiều điều qua những lần đi phiên dịch cho lãnh đạo, từ cách chào xã giao, cách nói trước đám đông, cách dịch như thế nào vừa truyền tải được nội dung, vừa tạo cho người nghe cảm giác dễ chịu và dễ hiểu và nhất là kiến thức về di sản của tôi được nâng cao. Tôi đã được quen biết với nhiều bạn bè quốc tế qua những lần làm việc tại Trung tâm, qua những chuyến công tác nước ngoài. Từ đó, tôi được hiểu về văn hóa, phong tục, tập quán của các nước, nhất là được hiểu về các giá trị của nhiều di sản trên thế giới, nơi tôi đã đặt chân

đến hoặc chưa một lần ghé qua.

Ở đó hơn 13 năm, tôi cảm nhận rằng tuy việc làm được của mình vẫn còn bé nhỏ nhưng cũng đã góp một chút công sức vào công cuộc bảo tồn này. Rồi thì tôi cũng được lãnh đạo tin tưởng giao cho những vai trò mang tính then chốt của Trung tâm. Bản thân tôi lúc đó thật sự cảm thấy rất phấn khởi, có động lực phấn đấu. Phải khẳng định một điều rằng, nhờ vào sự tin tưởng của lãnh đạo Trung tâm mà tôi thực sự trưởng thành và cảm nhận mình luôn được đồng nghiệp ủng hộ, tin yêu.

Tuy giờ đây không còn công tác tại Trung tâm nữa nhưng tôi nghĩ sẽ chẳng bao giờ quên được những con người tình cảm, những vẻ mặt luôn tươi cười. Nhớ lắm, những buổi sinh hoạt, giao lưu nông ẩm, những lời chào thân mật của tất cả anh chị em cơ quan, những trò đùa tuy nghịch ngợm nhưng rất thông minh, những mâu chuyện hài chúng tôi hay nói với nhau vào những lúc cùng đi công tác xa nhà, những lần cùng tập văn nghệ với anh chị em cơ quan hay những chuyến đi du lịch với mọi người. Tôi luôn tự nhủ và thầm cảm ơn các anh lãnh đạo và đồng nghiệp Trung tâm đã cho tôi một ngôi nhà mang tên “*Di tích*” để mỗi khi nghĩ về ngôi nhà ấy, tôi luôn lấy làm tự hào rằng mình đã đến, đã ở cùng mọi người một quãng thời gian dài.

Hai câu thơ của nhà thơ Chế Lan Viên trong bài thơ “Tiếng hát con tàu” luôn gợi nhắc tôi về một nơi chốn tôi đã đi qua, rằng:

Lê Thị Thu Thủy

“*Khi ta ở, chỉ là nơi đất ở*

Khi ta đi, đất bỗng hóa tâm hồn”.

Và như một lời nhắn nhủ với tất cả những đồng chí đồng nghiệp đã, đang công tác tại Trung tâm rằng với tôi, Trung tâm là chiếc nôi êm đềm, đã vỗ về cho riêng tôi và tất cả cán bộ Trung tâm được lớn lên và trưởng thành. Xin chân thành cảm ơn tất cả

Kỷ niệm về ngôi nhà mang tên di tích



anheritage.net